

Nr. 38 (805)

Reedel, 19. detsembril 1975

XXVII AASTAKÄIK

OKTOOBRI RAJOONI PARTEI-ORGANISATSIOONI II KONVERENTS

Laupäev, 13 detsember. Instituut oli piduritus. Fuajee kujundamisest aktiivselt osavõtnud kujunduskomisjoni tööle anti kõrge hinnang. Ette rutates — kogu konverentsi töö korraldus, millest võtsid osa paljud meie maja töötajad, tunnustati konverentsi tulemustest lõppkokkuvõtteid tehes kõrgetasemeliseks.

EKP Oktoobri Rajooni Komitee aruande esitas I sekretär sm. N. Ganjušov, Oma ettekanne analüüsis ta põhjalikult meie rajoonis tehtud töö nii positiivseid momente kui ka vajakajäämisi. Vastuvõetud otsuses näidati väga detailselt ära järgneval tööperioodil tööst tähelepanu nõudvad küsimused ja käsitleti noorsooprobleeme.

Üliõpilaste kommunistlikust kasvatusel oli juttu TPI partei-komitee sekretäri sm. A. Taltsi sõnavõtt. Ta märkis, et meie

partei, tema juhtivate organite pideva ja sihikindla tegevuse tulemusena on välja töötatud ja viiakse ellu noorsoo kommunistliku kasvatusel teaduslikult põhjendatud kompleksprogramm, mis täielikult vastab areneva sotsialistliku ühiskonna tegelikkuse nõuetele.

A. Talts rääkis konverentsi delegaatidele nendest saavutustest kasvatusel, milleni on meie instituudis jõutud kommunistliku kasvatusel programmi täites. Peale positiivsete nähtuste peatus sõnavõtt ka puudustel: ühiskondliku korra rikkumise juhtumid (väljaspool instituuti, ühiskondliku korra rikkumise juhtumid, passiivne suhtumine komsomolidokumentide vahetamise mõnedes õpperühmades. Märjiti ka neid raskusi, mis

takistavad efektiivset kasvatusel: ühiskondliku ülemajutus, elamispiinna eraldamise võimaluse puudumine noortele spetsialistidele ja mõned organisatsioonilised kitsaskohad.

TPI parteiorganisatsiooni nimel avaldati veendumust, et algav X, s. o. kvaliteediviisaastak, mille sisuline lahtimõtestamine toimub XXV kongressil, kohustab tähelepanu ja jõupingutusi kontsentreerima ka sellisele tähtsale tööle nagu on noorsoo, sealhulgas üliõpilaste kommunistliku kasvatusel kvaliteet ja efektiivsus.

Konverentsile järgnenud uue rajoonikomitee pleenumil valiti komitee juhtkond: I sekretär N. Ganjušov, II sekretär J. Hristojev ja sekretär S.-A. Villo. Valitud büroo 11-liikmelisse koosseisu kuulub ka TPI partei-komitee sekretär A. Talts.

Teenindusökonoomika

ÜTÜ ringis

10. detsembri õhtul kogunesid «Eva» klubisse teenindusökonoomika eriala üliõpilased ning kateedri õppejõud, tähistamaks teenindusökonoomika ÜTÜ ringi viiendat aastapäeva. Õhtu eesmärgiks oli selgitada nooremate kursuste üliõpilastele, mida annab töö ÜTÜ ringis ja seada sihte tulevikuks.

Avakõnega esines meie eriala ÜTÜ ringi juhataja A. Kamratov (TL-71). Teadusliku töö tähtsust selgitasid üliõpilastele kateedri juhataja dots. J. Väljajaga, tema asetäitja dots. kt. H. Halling, õppejõud majandusteaduste kandidaat H. Jalasto. ÜTÜ ringi teaduslik juhendaja E. Ilison tutvustas üliõpilastele võimalusi, mida annab töö

ÜTÜ-s ning kuidas teha ÜTÜ tööd.

Õhtu naelaks kujunesid viktoriin ja kõnevõistlus. Peamurdmisest võttis osa iga kursust esindav võistkond ning õppejõudude koondvõistkond. Ettearvatult kuulus esikoht õppejõududele, teise koha saavutas TL-71. Kõnevõistluse teemal «Kuidas meie tõstame teenindust» osales igalt kursusest üks esindaja. Zürii otsustas esi-

koha jagada TL-51 ja TL-71 vahel.

Kohvilaua ääres kavandati plaane ka tulevikuks:

- * valmistada ette teenindusökonoomika ÜTÜ ringi konverents
- * luua sidemed koostööks Moskva Teeninduse Tehnoloogia Instituudiga
- * korraldada parematele ÜTÜ ringi tööst osavõtjatele ekskursioon vabariigi teenindusettevõtetesse.

ENE AASMÄE
TL-71

KOMSOMOLIKOMITEES

arutati ideoloogiasektori ja klubi «Iskatel» tööd ELKNÜ KK büroo otsuse «TPI ja TRÜ komsomoliorganisatsioonides tehtavast sõjalis-patriootilisest kasvatusel» täitmisel. Klubi «Iskatel» president Galina Rudenko esitas aruande klubi töö laiendamise ja sisukamaks muutmise kohta. Otsustati juba

praegu asuda matka «Minu kodumaa 1976. a.» ettevalmistamisele.

Üldsektori juhataja Ruth Ounapuu rääkis komsomolikaadri aastaringsest õpetamisest ja komsomoli aktiivikooli tööst.

ELKNÜ ridadesse võeti vastu 15 uut liiget.

VAAGITI TEADUSLIK-METOODILIST TÖÖD

12. ja 13. detsembril toimus Tallinna Polütehnilise Instituudis teaduslik-metoodiline konverents teemal «Seminarid ühiskonnateaduste õpetamisel kõrgemas koolis», mille organisatsiooniliseks olid TPI NLKP ajaloo kateedri ja TPI ühiskonnateaduste teaduskonna nõukogu. Konverentsile olid kutsutud kõigi meie vabariigi kõrgkoolide ühiskonnateaduste õppejõud.

Konverentsi avas TPI rektor, professor A. Aarna. Pikema sissejuhatava ettekandega «Metoodilise töö ülesannetest NLKP Keskkomitee 1974. a. 5. juuni otsuse «Ühiskonnateaduste õpetamise ideelis-teoreetilise taseme tõstmiseks N. E. Baumani nimelises Kõrgemas Tehnikakoolis ja N. G. Tšernõševski nimelises Saraatovi Riiklikus Üli-

koolis» valgusel» esines ENSV Kõrgema ja Keskerihariduse Ministeeriumi ühiskonnateaduste osakonna juhataja U. Polinsinski.

Järgnesid metoodilised ettekanded, kus analüüsiti väga mitmeid aktuaalseid metoodilisi probleeme, sotsialistliku internatsionalismi kasvatamisest NLKP ajaloo seminarides (dots. Sevšuk), kohaliku materjali kasutamisel NLKP ajaloo kursuses (dots. E. Mattisen, TPI), üliõpilaste iseseisva töö efektiivsusest (dots. H. Tiido, TPI), kontrollitööde läbiviimisest seminarides (ass. P. Laido, TPI) jt. Kokku esitati üle 20 metoodilise ettekande. Erilise vastukaja kutsus esile prof. kt. J. Kalitsa ettekanne: «Esinemismeisterlikkuse õpetamisest se-

minaris», kus kuulajate tähelepanu köitsid kümme hindamise kompleksi, mille järgi õppejõud koos üliõpilastega annab hinnangu üliõpilaste referaatide ettekandjatele.

Teaduslik-metoodilisel konverentsil töötati välja ja kinnitati teemakohased metoodilised soovitused ühiskonnateaduste õppejõududele. Õppetöö protsessi pideva teaduslik-metoodilise täiustamisega annavad õppejõud omapoolse panuse NLKP XXV kongressi eel.

Kõikide kohalviibijate ühiseks otsuseks oli hakata korraldama tavalisi teaduslik-metoodilisi konverentse iga kahe aasta järel.

I. BATURIN,
filosoofia kateedri dotsent

ENERGEETIKUTE PÄEVAKS

Igal aastal 22. detsembril, energeetikute päeval, meenutatakse energeetika arengut Nõukogude Liidus. Energeetikud teevad kokkuvõtteid tehtust, vaatavad läbi ja võtavad sihile plaanid järgmisteks aastateks. Eriti ajakohane on see nüüd, viisaastaku lõpul ja uue, X viisaastaku algul.

GOELRO plaan on kõigile teada. Vähesed aga teavad, et üks Eestimaa mees, hilisem TPI professor August Wellner, oli üks selle plaani elluviijat. Nimelt tema juhtis Volhovi ja teiste hüdrojaamade projekteerimist ja ehitustööd, mis olid GOELRO plaani üheks nurgakiviks.

Viimasel viisaastakul Nõukogude Liidus on elektrienergia tootmine suurenenud keskmiselt 60 TWh aastas ja 1975. a. toodetakse elektrienergiat üle 1035 TWh.

Elektrijaamade installeeritud võimsus on suurenenud viimasel viisaastakul üle 60 GW. On valminud terve rida suuri soojus- ja elektri- jaamade: Eesti SEJ võimsusega 1600 MW, Krivoi Rog II SEJ võimsusega üle 3000 MW, Starobesovo, Slavjanski jt. Jätkub Kostroma SEJ ehitus, mille lõplikuks võimsuseks kujuneb 4800 MW.

Viimasel viisaastakul valmisid täielikult suured hüdroelektrijaamad: Krasnojarski — võimsusega 6000 MW, mis on üks maailma võimsamaid, Bratski — 4100 MW jt. Käiku on lastud rida aatomielektrijaamu, nagu Leningradi AEJ, reaktori võimsusega 1000 MW ning kahe energiaploki 500 MW, Koola AEJ 440-MW võimsuse ploki ja.

Elektriliinide üldpikkus on

Nõukogudemaal juba kaugelt üle 4 miljoni kilomeetri. Sealhulgas 35...750 kV liinide pikkus on ligi 600 000 km, millest 18% on liinid pingega 220...750 kV. Järgmisel viisaastakul tuleb energeetikutele ehitada veel kõrgema pingega elektrienergia ülekandeliini, näiteks alalisvoolu ülekandeliini 1500 kV Kasahstan—Moskva jt. Edaspidi on ette nähtud ehitada liin pingetele 220...2400 kV, mis ühendab Ida-Siberit ja Nõukogude Liidu Euroopa-osa.

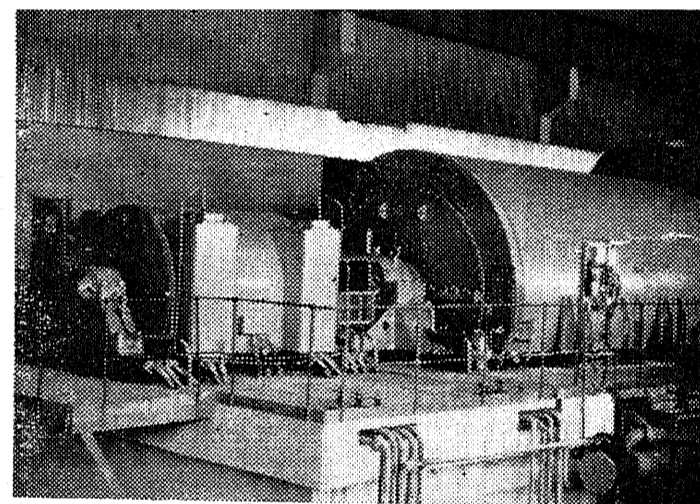
Samal ajal on Eesti NSV-s suurema objektina ette nähtud 70. aastate lõpuks valmis ehitada Iru SEJ, võimsusega 460 MW, mis hakkab varustama Tallinna ka soojusenergiaga. Veel järgmisel viisaastakul on plaanis Eesti NSV-s ehitada elektriliine üle 5000 km, sealhulgas liine 110- ja 330-kV pingel ligi 800 km. Koos sellega ehitatakse üle 60 35-kV ja kõrgema pingega alajaama.

Meil pikema aja jooksul uuritud elektrotehnoloogiline meetod põlevkivi ökonoomsemaks kasutamiseks kütusena rakendatakse järgmisel viisaastakul Eesti elektrijaamas. «Eesti Energia» saab endale Tallinnas ajakohase juhtimis- ja arvutuskeskuse.

Elektrienergia tarbimine suureneb pidevalt ja vastavalt sellele peab suurendama ka elektrijaamade ja alajaamade installeeritud võimsus. Seetõttu ei ole energeetikute tööpõllul näha ei otsa ega äärt.

Jätkuvat energiat energeetikutele!

HARRY ESOP
elektrisüsteemide kateedri dotsent

200 MW generaator Balti elektrijaamas.

Akvarellide näitus Moskvast

Ajasin sel teemal juttu nende akvarellide autori, graafika kateedri dots. arhitektuurikandidaat KARL TIHASEGA.

Kust tuli initsiatiiv?

Doktori väitekirja kaitsmisel kevadel Moskvast. Arhitektide Maja juhtkonna liikmed tutvusid illustreeriva materjaliga ning näitus võeti maja tööplaanis. Selleks oli eraldatud väga hea ruum, kus korraldatakse arhitektide näitusi. Juhtkond tegi omalt poolt kõik näituse korraldamiseks.

Milline oli külastatavus ja suhtumine?

Väga elav. Käisid meremehed, kunstnikud, teadlased, oli välismaalasi. Külaliste raamatus on sadakond sissekirjutust, ja selle juures mitte ühtegi negatiivset. Ajakirja «Arhitektura SSSR» jaanuari numbris ilmub 7 värvilist reproduktsiooni. Praegu viidi näitus üle Kirjanike Majja. Külaliste raamatus on sellised nimed nagu Jevtušenko, Dolmatovski jt.

Kas näitus saabub varsti koju?

Ei, seda küll mitte. Moskva Teadlaste Majas eksponeeritakse ka veel, läheb umbes kuu aega.

Millist kasu Sina isä nendest näitustest said?

Laiade ja väga kompetentsete ringkondade positiivsed arvamus, uued ideed, tööd ning veendumus nende teostumise vajalikkusest.

Üksikuid väljakirjutusi külalisteraamatust:

«Karl Tihase näitus avaldas mulle väga tugevat muljet. Ta tõestas veel kord, et võib olla novaator, ilma et tuleks nahast välja pugedes originaalsust taotleada.»

J. Sotnik
«Akvarellitööde näitus räägib nende autori K. Tihase meisterlikkusest, koloriiditundest. Huvitavad on dokumentaalsed tööd, mis peegeldavad rahvaloomingut. Onnilt autorit suurepärase akvarellide puhul ning soovim edasist loomingulist edu.»
Kiievi Kunstiinstituudi professor T. Dobrovolski

«Olen tänulik kunstnik K. I. Tihasele tema ausa hoole eest siirastes katsetes väljendada meie keerulist, raskesti mõistetavat maailma.»

J. Jevtušenko
Vestlase matemaatika kateedri dotsent
ALEKSANDER GARŠNEK

AEGA TULEB ÕIGESTI JAOTADA

Tänases lehes alustame uut rubriiki «Tutvustame teaduskondade komsomoliijuhte». Esimeseks valisime elektroautomaatikateaduskonna ja sõna saab JUHAN KULL.

Aktiivne inimene — alati jooksusammul ruttav, kõigest kinni haarav, sõnakas, igale poole püüdev, ikka täis energiat ja teotahet. Nii ma mõtlesin, kui läksin

kohtuma Juhan Kulliga, elektroautomaatikateaduskonna komsomolisekretäri. Kiirustasin, et mitte hiljaks jääda ja mõtleisin juba ette, et mitte liiga pikka juttu ajada. Kellel seda aega tänapäeval nii väga üle jääb ja pealegi on detsember ja kaugel see sesski on. Teaduskonna sekretär on aga õppejõududele eksamilaua ees samasugune tudeng nagu iga teinegi. Nõudmised enda vastu peavad aga komsomolijuhil ranged olema, sest kuidas sa saad teiste õppeadukuse pärast muret tunda, kui endal selle koha pealt kõik korras pole.

Niisiis läks jutt kohe algul õppimise ja eriala peale.

Keskkoollis huvitas mind raadiotehnika. Käisin Pioneeride Palee raadioringis ja tööd sai tehtud ka oma kooli juures. Tehnika on mind alati köitnud ja kuna õppimine läks normaalselt (neljad-viied), tegin oma esimesed eksamid kõhklematult TPI-sse. Algul küll oma erialast — informatsioonitehnikast — õiget pilti ei saanud, kuid nüüd, kolmandal kursusel (LI-51) on erialaga otsene kokkupuude ja võin öelda, et siiani ei ole oma valikut kordagi kahetseanud. Praktiline töö arvutiga on väga huvitav, kuid võtab küllalt palju aega. See on ka üheks põhjuseks, miks ühiskondliku tööga meie teaduskonnas ei tegelda veel nii, nagu vaja oleks. Arvutussaalides ja laboratooriumides töötavad mõned päris õhtuni. Palju tehakse ka lepingulist tööd. Siiski ei ole õppetööga hõivatus veel mingi vabandus ühiskondlikust elust kõrvalehoidmiseks. Teatavasti ei ole meie instituudi ainus eesmärk kasvatada häid insenere, vaid ka eeskujulikke tootmisjuhte. Tuleb vaid osata aega õigesti jaotada.

Kuidas sa ise komsomolitööle sattusid?

I kursusest peale olin teaduskonna komsomolibüroo liige ja kui meie eelmine sekretär viienda kursusele jõudis, valiti tema asemele mind. See oli mulle päris ootamatu, sest 500 komsomunistliku noore eesotsas seista on suur vastutus, mis mind II kursuse tudengina alul veidi ära ei hirmutanud.

Praegu peab ütleva, et ülipositiivset pilti meie teaduskonna komsomolitööst maalida ei saa ja sellel polekski mõtet. Probleeme on, ja kõigepealt häirib tudengite vähenenud aktiivsus. Imelik on kuulda inimest tunnistamas igavaks tööd, mida ta ise veel ei tunne. Samas võib öelda, et aktiiv on meil tubli ja seda tuleks laiendada.

Mida on komsomolitöö Sulle andnud?

Tundmaks tõelist rõõmu teatud tööst, peab end selle töö nimel tõsiselt pingutama. Hiljem, kui näed, et tehtu on toonud kasu, et kättevõtmise on andnud tulemusi, oled siiralt rõõmus. Nii ka komsomolitöös. Meelde on jäänud esimese suurema ürituse organiseerimine sekretärina. See oli teaduskonna õhtu. Korda läks ka esimene komsomolikongress.

Kuhu kulub ülejäänud aeg ja millised suhted on Sul spordiga?

Olen püüdnud käia peaaegu kõigil TPI-s korraldatavatel kontsertidel. Teatritest eelistan draamateatrit. Lugemiseks jääb aega tõesti napilt. Huvitavat kirjandust ilmub nii palju, et

alati on järjekord ees, mida tahaksin lugeda.

Praegu võistlusspordiga enam ei tegele, kuid viis aastat käisin laskmistreeningutel ja sain I järge. TPI-s on aga sporditöö päris hästi organiseeritud ja sporditööst vastu ükskõikne pole ma kunagi olnud.

Laskmine nõuab rahulikkust, kindlat kätt ja silma, mõtlesin ma, ja minu esmane kujutus teaduskonna sekretärist omandas üha uusi külgi.

Kas Sulle on mingit mõju avaldanud naisteaasta ja kas ta on toonud Sinu meelest meiste naiste ellu mingeid muutusi?

Kindlasti. Ma võtsin naise. (Toim. märkus — vastus ilmest küsimuse esimesele poolele.)

Mul ei tulnud korraga enam ühtki küsimust meelde, sest vastused olid muutunud nii lühidalt konkreetseks ja Juhan vaatas üha sagedamini kella.

Aktiivne inimene — niisugune ta siis on — rahulik, kindla sõnaga, kes ilma suurt kära tegemata suudab aga nii mõnigi kord teha rohkem kui oma tööd laialt reklaamiv inimene.

Mida Sa nüüd ise endalt küsiks?

Huvitav, kas poisid on juba vihased? Tavaliselt ma büroole ei hiline, aga praegu on juba viis minutit üle.

Ei ühtki küsimust enam.

Juttu käis ajamas
REET RISTLAAN

Sünnipäev

kumad. Aga siiski — poisid, kes te loete seda artiklit, kui te tahate tunda õppida elu-olu teistes maailmas, siis TPI Interklubi on just see õige koht.

Nendest probleemidest rääkisid sünnipäeval klubi praegune president Roode Liias, endiste presidentide nimel Andor Iiison ja leivaisade nimel ELKNÜ TPI komitee sekretär Ebba Rõigas, kellel oli aktiivsematele liikmetele aukirjadki kaasa võetud.

Oma kohalviibimisega austasid meie tagasihoidlikku koosviibimist ka Toomas Masing koos asetäitjatega ja Tallinna Linna Interklubide Nõukogu esimees Andres Lepik koos juhatuse liikmetega.

Ameilikele osale järgnesid tudenglikud mängud, konkursid klubi poiste võimete ja oskuste väljaselgitamiseks (seda seoses naisteaastaga).

Aitäh teile, IK liikmed ja liikmekandidaadid, kes te nii tublilt olete aasta jooksul tööd teinud. Et teil seda jõudu ja indu ka tuleval aastal jätkuks, soovin lihtsalt — head uut aastat (nii töö- kui kalendriaastat)! Aga veel enne seda — õnneliku sessile pääsu.

ROODE LIIAS
IK president

Seda ja paljut muudki rääkis 28. novembri «Atheose» õhtul helilooja Vello Lipandi, kes viibis aasta aega Mongoolia RV-s, kus ta jagas meie rikkalikku koorimusiakogemusi sealsetele lauluhuvilistele noortele.

Feodaalsest Mongooliast ja tema usust ning tänapäeva Mongooliast vestis dots. K. Vimmisaare.

Viktoriini kõige edukamaks võistkonnaks oli «Bugd nairandahh mongol ard uls» (tõlkes Mongoolia RV). Nagu nimigi näitab, pidi sellele võidule eel-nema tubli eeltöö.

«Atheose» klubi poolt kohtumiseni uuel aastal ning «kivi kotti» eelolevaks sessiks.

VAMBOLA KIRS
ET-31

Noorsoolaulude päevadelt

ehk lühendatult NLP-75 (nii oli kujundatud ka selle muusikaürituse embleem), kujunesid meie vabariigi noorte muusikasõprade elus detsembrikuu kesksel ürituseks.

Selle ettevõtmise algust võib arvata juba läinud aasta kevadest, mil Tallinna linna komsomolikomitee algatusel toimus «Noorse laulude-74» vabariiklik eelvoor, kus selgitati välja meie parimad, kes koos külalislega andsid mullu sügisel ühis-kontserte noorsoo muusikanädala raames. Ka tipikad said sellest üritusest osa, sest kontsertide toimumise kohaks oli meie aul. Kui korraldajad publikuga enam-vähem rahule jäid, siis publik ei tahtnud mitte kuidagi rahule jääda sellega, et Tallinna esindavad ansamblid («Elektra» ja «Nord»), ei suutnud mitte kuidagi konkurentsi pakkuda tugevatele külaliskollektiividele Kalinimist («Nokturn») ja Gorkist («Vtoroje Dõhhanije»).

Tänavu haaras ELKNÜ Keskkomitee muusikaürituse organiseerimisest kinni ja otsustas meie vabariiki mitte häbisse jätta. Esinema paluti vabariigi eliitgruppid, kes end varemadel muusikaüritustel positiivses valguses olid näidanud: Kaunase festivalilt «Merevaigust trompet-75» žürii eridiplomi koju toonud «Psycho» ja parodiaansambel «Apelsiin». Kes Keila muusikapäevadel nii žürii kui ka publiku erilise poolehoidu võitis.

Vabariigi esindus oli igati tubli ja ette rutates võib öelda, et organiseerijate ega ka publiku lootusi ei petetud: mõlemad grupid said diplomeid ja «Psycho» platseerus tihedas konkurentsis eesti helilooja pala arvanzeerimisvõistluses kolmandale kohale (teist ei antud üldse välja).

Rohkem kui koduansamblid peibutasid kontserdipublikut külalised; seda enam, et reklaamiti ansambleid Moskvast, Le-

ningradist, Riist, Gorkist ja Ufaast. Teadjamad aimasid Gorki ansambli ära eelmise aasta üllatusgrupi «Vtoroje Dõhhanije», kuid kõik ülejäänud...?

Orgkomitee liikmena vaatasin juba Kaunase festivalil sellise pilguga ringi, keda Tallinna kutsuma võiks. Valik oli võimas, sest Kaunases oli ju koos 24 muusikagrupperi. Kõrv eelistas Ufaa ansambli «Raduga» ja Riia ansambli «Suvenirs» (mõlemad oma ala grupi laureaadid), kes ka täies koosseisus kohale tulid. Tulemata jäi Leedu ansambel «Aidas», TPI publiku ammune tuttav. Teised grupid palusime külla Gorki festivali «Hõbedased pillikeeled-75» külaliste seast.

Seega oli detsembrikuu 5. päevaks Tallinna saabunud väga kirju sületäis ansambleid (kirju nii geograafilises kui ka stiililises mõttes). Oraaklit ei tahtnud keegi meist mängida, kuid juba enne esimese kontserdi algust oli selge, et massi ilmse poolehoidu võidab Moskva ansambel Stas Nameni juhatusel, kes «õiget rocki lubas näidata». Peab ütleva, et seda tegi ta igas mõttes, suutes igivanade nippide arsenalil paisutatud kasutamiseks panna publiku mõnust lausa hüilgama. Et komplekt täielik oleks, pandi tööle veel psühho-geenne efekt ja publik oli vaimustuses. Ise oleksin nende esituses meelsamini kuulanud küll omaloomingulisi sentimentaalbiidi maneeris palu, kuid soovides end ilmselt massi superlemmikuks mängida, pani grupp pearõhu mujale. (Kuhu, seda koges igaüks, kes kontserdil oli).

Päris selge, et teistel ansambelitel pärast sellist «ajuloputust» kerge polnud end maksma panna. «Psycho» ja «Apelsiinil» see siiski õnnestus, kuid muusikapäevadel žürii poolt parimaks kuulutatud arranžeeringu teinud Ufaa ansambel pidi vastu võtma võrdlemisi jaheda käteplagina.

«Jazz-rockilikku» Ufaa «Raduga» peaksin festivali huvitavamaks külaliseks, kes väga mitmepalgelise programmi kõrgel kunstilisel tasemel ette kandis. Kuid nähtavasti pole kitarrimuusikale veel «torudega-bändidest» õiget vastast, vähemalt publiku meeleolusid arvestades.

Tuttav Gorkist, «Vtoroje Dõhhanije», oli jäänud truuks oma endisele stiilile ja esines igati korrektselt, pakkudes omaloomingu kõrvale ka maitsekalt valitud laenrepertuaari.

Ainsaks kollektiiviks, kes nähtavasti aadressiga eksis, oli Leningradi Kirovi-nim. Tehase estraadiansambel. Võib-olla oleks nende esinemist kümme aastat tagasi saatnud täisedu ja võib-olla oleks nende programm liigutanud publikut, kelle keskmine vanus ulatuks praegusest kontserdikülalastajast kaks aastakümnet kõrgemale. Selle-gipoolsest oleks «sügavalt austatud publik» võinud kollektiivi esinemist viisakalt kuulata, mitte aga võrtsitada nende palu uulitsapõisiliku vilekooriga. Seda vilistamist ei tahaks ma panna mitte tipikate süüks, sest meie tudeng on oma aulas siiski mitut liiki muusikat kuulma harjunud.

Jääb veel paar sõna pühendada Riia ansambli «Suvenirs», kes alles pikema kontsertprogrammi ajal publiku endaga ühele noodile häälestada suutis. Eriti vaimustas nende laulusolist Mirdza Zivere.

Peaski selle jutu nüüd lõpetama, sest nendele, kes kontserdist osa võtma ei pääsenud, peab kaasa tundma. Need, kes puupüsti täis kontserdisaali siiski mahtusid, jäävad aga ootama uusi «Noorsoolaulude päevi», mis vaatamata vägagi vastukäivatele arvamustele suutsid siiski igapähele midagi pakkuda.

OLAVI PIHLAMÄGI

Detsembrikuu on Interklubi rahvale piduakuus — 15. detsembril tähistati klubi sünnipäeva.

Kui uued klubi liikmekandidaadid vastavad küsimusele, mida nad tahavad klubis teha, on põhiliseks sooviks tutvuda teiste maade üliõpilaste eluga. Viimase tööaasta jooksul on klubi-õhtutel kohtunud umbes 400 väliskülalisega, mis tähendab keskmiselt kahte delegatsiooni kuus. Lisaks sellele kohtumised inimestega, kes on pikemat aega töötanud välisriikides, klubi liikmete poolt korraldatud õhtud, poliitinformatsioonid. Nii et kokku tuleme peaaegu igal neljapäeval.

Et seekordne sünnipäev polnud juubel, võis julgesti kõnelda ka puudustest meie töös. Need aga ei suuda varjutada klubi kogu tegevust. Kõikides sõnavõttudes jäi kõlama mõte, et TPI poisid ei ole Interklubist huvitatud. Mulle isiklikult tundub see täiesti loogiline — on ju tüdrukud hulga uudishimuli-

Jurtasse sisenenud külaline satub justkui helitusse, korrapäraselt paigutatud esemetega rõngasse. Iga võbrast peetakse aukülastajaks, pannakse istuma parimale kohale jurtas ja talle saab osaks vastuvõtt, mis on omamoodi tseremoonia: tingimata rikkalik toidulaud, millelt ei puudu lambaliha, ära (märapim) ning lambarasvaga tee. Kui külaline lahkub, annab perenaine talle kaasa ühe eseme oma meelisasjade hulgast.

SESS • SESS TULEKUL • SESS

Praegu on juba tunda, et TA tuleb. Kuhu küll kogu see aeg kadus, mis seljataha jäänud? Miks ei ole veel valmis kursusetööd, projektid? Kontrolltööd, nii korralised kui järeletegemist nõudvad, kummitavad hoolimata sellest, on päev või öö. Ja pääsemist võib loota alles... tuleval aastal. Siis kui sess õnnelikult möödab. Miks TA käib ja tudengeid piinab? Mõned jälle leiavad TA olevat ilusamaid aegu studeerimispäevilt. Tagantjärele tarkus. Aga on ka hea tunne, kui midagi matriklisse kirjutatakse, näitamaks, et jälle on samm eesmärgile lähemale astunud. Ega TA nii hull olegi, kui asjad selged. Eks aga proovi õppejõudude tahtmist täita! Millal küll hakatakse tunnustama rohkemat mõtlemist ja vähe- mat pähetuupimist? Kas TA üldse ikka õnneks läheb? Need on praegu väga olulised küsimused.

IVO KARLEP

Süveneda!

Läksin metsa (teadmiste). Püssi mul kaasas ei olnud. Oli pliiats. Äkki nägin enda poole tormavat pilve. Ehmusin. Arvasin, et tuleb karu. Eksisin. Need olid hoopis teadmised. «Kui palju neid on,» mõtlesin, «ja need

kõik on minu!» Nüüd püüan neid võimalikult palju ammutada. Aga hinges on kartus — järsku see vool ükskord katkeb. Mis siis teha? Seda ma küll ei tea. Nii ma mõtlesin, ja mõtlen, ja mõtlen, ja... ning kardan, et ikka välja ei mõtle.

VALLO VAIKJÄRV

TPI üliõpilaste Pressiklubi

Mitmel viimasel kooskäimisel on «Tallinna Polütehniku» üliõpilasklubi mõtteid mölgutanud Pressiklubi taaselustamisest. Nüüd on asjaga nii kaugele jõutud, et töötati üheskoos välja Pressiklubi põhikirja, mis on nüüdseks heaks kiidetud ja ELKNÜ TPI komitee poolt ka kinnitatud. Seega võib öelda, et Pressiklubi on peaaegu uuesti sündinud.

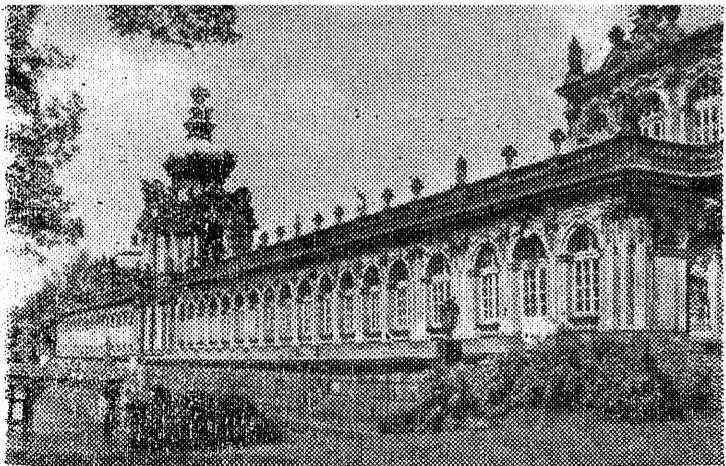
Eluvaim puhutakse klubile sisse veel sel semestril, täie rinnaga hingama hakkame aga pärast väsitavat ja põrutavat sessi ning talvist (?) koolivahe- aega. Senini käis toimetuse juures koos «asjaarmastajate sule- meeste(-naiste) jututuba», kus arutati mitmeid üliõpilasele probleeme, vaieldi, avaldati arvamus instituudiva ajalehe kohta ja muidugi tehti lehele kaas- tööd. Et nendele kooskäimistele sügavam sisu ja kindlam siht anda ning mõelda ka järelkasvu peale, saigi ette võetud mõte Pressiklubi taas käima panna.

PRESSIKLUBI

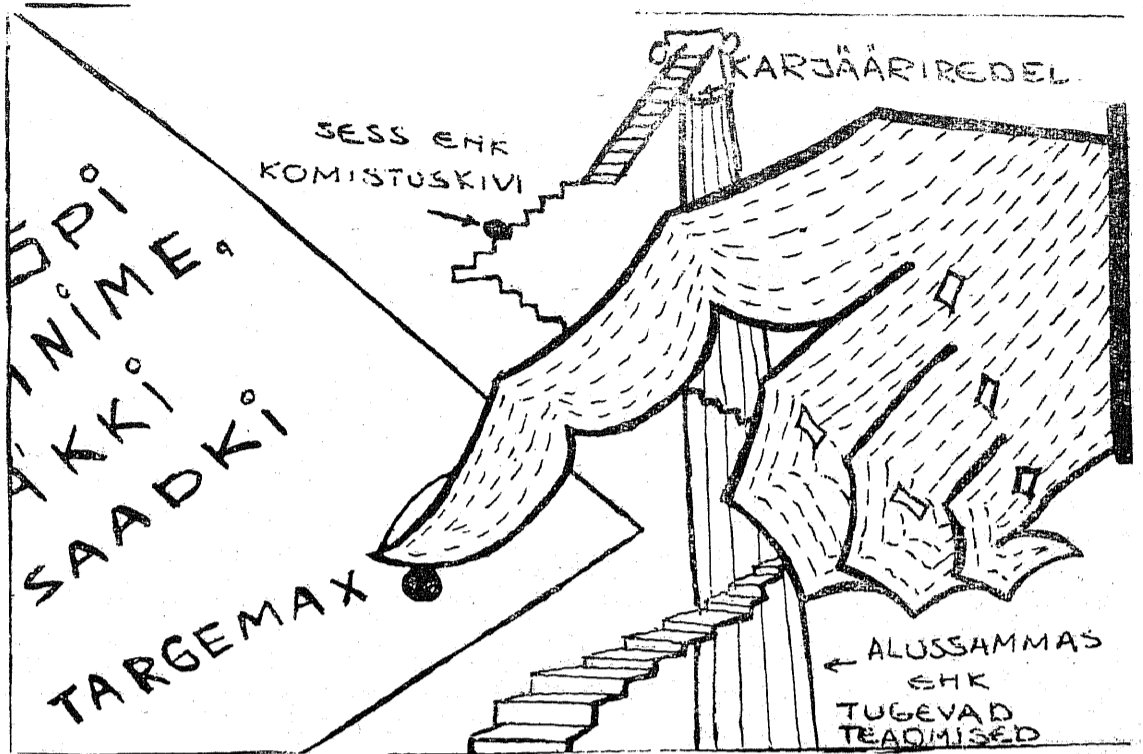
DRESDENIS

Huvitav, kuidas on võimalik Aafrikas elada? Meie grupile piisas täielikult Saksa DV-st, veendumaks, kui kohutav on kuumus. Pole see reisirõõm üld- segi ainult lust ja lillepüü, sest kui palavus on selline, et Aada- ma ülikonnaski üleliia soe hak- kab ja janu kustutamine enne kella kaheksat õhtul täiesti mõt- tetu on, sest iga tikk sissevõetud vedelikku koheselt kolmekord- sena tagasi aurab, siis pole muud soovi, kui liguneda külma duši all ja... Kas te tõesti mõtlete, et selline variant võimalik on? Üks täie mõistusega turist vastab sellele kindlasti eitavalt. Ja inim- võimetel pole tõepoolest piire! Trotsides igasuguseid takistusi olime terved päevad jalul ning käisime mööda ca 500 000 elani- kuga Dresdeni linna. Linn on tuntud ja teatud ja sa arvad, et oled osanud end igasuguste ülla- tuste eest kaitsta, kuid...

tud, kuid skulptuuride galeriid, paleed, püramiidid, siseõuedes ja... aga siin-seal on näha va- remeid. Kuju, mis võiks ehtena seista ükskõik kus, on ilma pea- ta ja käeta. Galeris samuti. On võimatu mitte märgata pragusid Veenuse näol, üksikuid, kuid siiski esinevaid valgeid laike pildidel... Aga «Sixtuse madon- nas» ma esimesel momendil lau- sa pettusin. Jumala eest, mitte- midagiütlevalt pilt. Ma vaatasin teda kauem vaid seepärast, et teadsin — ta ju peab hea ole- ma. Aga siis sa avastad, et ta ei olegi hea. Ta on midagi võr- ratult rohkemat. Ta on geniaal- ne. Lihtne ja geniaalne! Kirjel- dada teda pole võimalik. Samas kõrval piniseb tüütult güd. Mee- lehehtlikult püüab ta sulle sel- gekts teha, et pilt on tõesti hea. Just nagu mul endal silmi peas polekski. Ja... ta räägib juba hoopis teisest maailmest, mis on samuti hea, samuti geniaalne. Nii kordub see mitmel ja mit- mel korral. Lõpuks hakkad ka

* Zwinger. Kroonväravad.

Joonistas Kirill Teiter (TM-111)

Arutus aja(näitajate) ümber

Mina ei tee mingit kriitikat. Ma kohe ütlen, kuidas asi on. Asi on aga nimelt nii, et teatud ajamomentidel ei suuda ma lei- da TPI peahoone ühestki viiest korpusest ühtki aja mõõdumist õigesti fikseerivat ühiskondlikku ajanaajat. Selle viimase all mõtlen neid ümmargusi numbril- laudu, mis mõningatesse kohta- desse ülalpool meie silmapiiri üles on pandud, kuid mille ots- tarbekuses tuleb liiga sageli ka- helda. Tõsi küll, vahete-vahel ühtivad kõnealuste kellade näi- dud isiklike ajamõõturitega, kuid seda tuleb kahjuks pidada tähelepanuväärseks sündmuseks, muidugi mõista tervitatavaks nähtuseks ja üldse mitte loomu- likuks, nagu mõni lihtsameelne arvata võib.

Aga vahest topin ma oma nina sinna, kuhu üldse tarvis pole? Umbes nii, et vaata siis oma

kella, kui see seal lae all sulle ei sobi või kui ta juhtumisi eelistab mingit muud aega näi- data, mis tema meelest õigem ja vajalikum tundub olevat.

Julgen aga siiski väita, et me ei tohiks kelladele nii suurt va- likuvabadust ajaarvestamises jätta, sest paraku sõltume me ise neist igauks teab ise kui pal- ju. Aga võib-olla kehtib ka siin vanade roomlaste ütlus, et *va- rietas delectat* (vaheldus rõõ- mustab)? Tõepoolest tore, kui igauks saaks endale parasjagu niisuguse aja valida, mis talle optimaalne on. Siit aga kerkib juba iseenesest selliseid probleeme, millega inimkond ammusest ajast tegeinud on. Näiteks igavese nooruse küsi- mus. Kellel siis ikka ni väga kiire oleks sinna ettepoole jõu- misega sessinatses maises elus, kui on võimalik pidevalt mingi

«varasem aeg» valida.

Olen nüüd meie koridoride pseudoaja näitajatest vist küll kaunis kaugele läinud, ja et ko- gu see jutt ülearu abstraktseks ei jääks, pakun viimasel ajal soovitatud ajanäitusid.

(Kuupäev, õige aeg, koht, pa- katav variant)

4. detsember — 9.30
 AV-103 juures: 6.15
 AV-103 juures: 6.00
 15.30 AV-103 juures: 12.15
 AV-103 juures: 6.00
 16.20 AV-4. korruse ees: 13.55
 6. detsember — 10.00
 AV-103 juures: 7.10
 AV-103 juures: 1.30
 AV-4. korruse ees: 6.30
 15.00 AV-4. korruse ees: 6.30

Ja nii võib peaaegu iga päev leida erinevaid aegu, ehkki oma arvates püsivalt ühel lauskraadil.

URMI REINDE

AVALIK KIRI IVO KARLEPILE

Paistab, et Sul on üpris selge, kuidas sääsest elevanti teha, ja on väga tore, et Sa oma tead- misi vaka all ei hoiad, vaid ka tipikate laiadele hulkadele tut- vustad. Minagi sain nüüd ühe väärtusliku teadmise võrra rik- kamaks. Ja et Sa härjal sarvede asemel turjast haarad, on ka väga progressiivne nähtus.

Kõgu selle sissejuhutuse ees- märk on viia Sind ja tühtlasi kõiki lugejaid mõttele, et kui sääsest elevandi tegemine on nii lihtne, kas poleks siis võimalik ka elevandist sääske teha. Loomulikult on, aga kuidas nimelt? Oled Sa sellele mõelnud? Pais- tab, et mitte. Lõppude lõpuks pole see ka oluline, sest ilmselt oli su kirjutise eesmärk hoopis- ki teisi inimesi mõtlema panna.

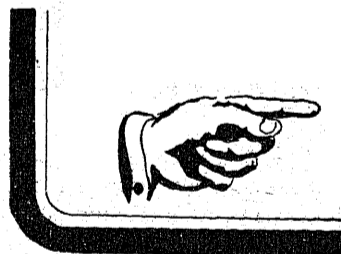
Ära nüüd kärsitaks muutuda ja ajalehte kohe nurka viska. Problem on väga tähtis ja ele- vandist sääske tegemine avab meie ees laialdased perspektiiv- vid selles vallas. Järjekorras ootab näiteks krokodillist si- pelga tegemine.

Aga kuidas siiski elevandist sääske teha, võid Sa juba päris pahaselt küsida. Kust võin mina seda teada? Mina olen elevanti ainult loomaiaas näinud. Seal- t ühtegi eksemplari katsetamiseks välja ei anta, pealegi pole mul teda kuhugi panna, enne kui ta'st sääsk on tehtud. Sääse transportimiseks piisaks ühest purgist küll.

PETER

väga heade tööde seas valima... Üllatus kaks — kaasaegse kunsti muuseum. Kui Zwinger- rist tõesti ootasid midagi erilist, siis kaasaegse kunsti osas ei osan- nud midagi karta. Teadsime muidugi, et selline koht olemas on, kuid meie saatjad ei pidanud sinnaminekut soovitamisevär- seks.

Tegutsesime omal käel. Pettu- da ei tulnud! Kuid kuidas sellest rääkida? Vanade meistrite juu- res kuuled nime ja juba see üt- leb midagi. Oli ju siingi tuntud suurusi (van Gogh, Canguin), kuid nemed polnud esitatud pa- rimate töödega. Mind (võib- olla küll ainult mind) vapusta- sid hoopis täiesti tundmatud suurused. Heinz Lohmar, Hans Gundig, Otto Disc jt. Esimest korda tundsin, et üks pilt võib sisaldada ka terve filosoofia. Võtame näiteks ühe pannoo. Hakkad teda kaugelt vaatama: rõõmsad-rõõmsad värvid. Lige- male minnes aga hakkab nen- dest samadest rõõmsatest värv- dest pilt muutuma üha sünge- maks. Nähtavale tuleb katas- roof. Surunud maailm. Sõdurid — surnud. Seistes poole meetri kaugusel pildist on tunne, nagu voolaks mööda lõuendit veri. Lähed kaugemale. Jälle särab pildil elav maailm. Või teist laadi pilt — lihtsalt suur, kollane püke... Aga kõige õigem, mida ma teha saan, soovitan: minge neid pilte ise vaatama. Eriti neid, kes uuematesse kuns- tivooludesse kerge põlgusega suhtuvad, sest värvid, ainult

värvid annavad midagi ka siis, kui neist selgepiirilist pilti välja maalitud pole — osatagu vaid värve paigale panna.

Üllatus kolm — orel. Kas te olete kunagi olnud seitsmendas taevast? Igal juhul, kui te soovite teada, milline tunne on seal olla, siis sattuge Frauenkirches- se ajal, mil seal mängib orel. Te ei pea olema muusikaspetsialist. Peab jätkuma vaid kannatust korraks istuda ja edasi teevad kogu töö helid. Algul panevad nad värisema kiriku massiivsed kiviseinad, seejärel tungivad nad teist läbi ja viivad endaga kaasa. Peab olema ainult ette- vaatlik, et pärast mitte täie hoo- ga vastu reaalselt tegelikkust põrgata. Olen oreleid varemgi kuulnud, häid ja halbuigi, kuid kunagi pole muusika mind haar-anud nii kui siis.

Ja ega need üllatused niipea lõpe. Üllatab Pilnizi loss. Ülla- tab Elbe. Paraku küll oma õli- laikudega... Pilnid oma higist otsaesist ja marsid ja marsid...

MIHKEL SERVINSKI

TI-91

Võrkpall • meister • 1975/76

Selgusid käesoleva õppeaasta parimad meeskonnad võrkpallis. Esikohale pretendeerisid taas vaid majandus- ja ehitusteaduskond ning jälle pidid ehitajad alla vanduma. Ülejäänud võistkonnad reastasid: 3. elektroautomaatika, 4. elektroenergeetika, 5. õppejõud, 6. mehaanika, 7. keemia. Meistermeeskonnas löid kaasa Heldur Loor (TE-51), Aare Ruubel (TL-91), Jüri Paist (TM-51), Mati Vahi (TR-31), Toivo Lukka (TM-11), Harry Rumm (TE-11), Rein Link (TL-11) ja Jüri Pärj (TP-11). Kahjuks ei olnud majandusteaduskonna meeskonna liidril Viljar Looril võimalik sel turniiril kaasa lüüa.

Lõppenud võistlustest pafatas TPI võrkpallitreener Anu Treilin järgmist.

Tublimate abimeestena tahan ära märkida Toivo Lukka, Rein Kallast (E-12) ja Alar Reientti (E-14). Hea mulje väljakul jätsid Heldur Loor, Aare Ruubel, Jüri Paist ja Toivo Lukka majandusteaduskonnast, Rein Kallas ehitus- ja Riho Rohk elektroautomaatikateaduskonnast. Kõige rohkem häiris mind turniiri läbiviimisel mängijate passiivsus. TPI meistrivõistlusi

peetakse vähetähtsaks, kohale tulakse kas hilinemisega või jäetakse hoopis tulemata. Püüdsin mänge võimalikult soodsalt paigutada ja võistkondadele igati vastu tulla. Segas asjaolu, et erinevatel teaduskondadel ja kursustel on eriettevalmistus erinevatel päevadel ning kuna meie kasutada olev saaliaeg algab enne, kui poistel koolipäev lõpeb, pole hilinemist tihti võimalik vältida. Ilmselt tuleb järgmistel meistrivõistlustel ettevalmistamisel läbi mõelda uue süsteemi rakendamine, sest turniir on küllalt mahukas (21 kohtumist) ning paljud mängud on mängijatele ebahuvitavad. Raskust on samuti koondisesse kuuluvatel poistel — tihti langevad treening- ja võistlusajad kokku ning ilmselt õigustatult langetatakse valik esimese kasuks. Kuigi ka teaduskonna au ja huvid on midagi väärt.

Käisin ka ise mõningaid mänge vaatamas ja nõustun Anu Treilini seisukohaga, et tudengid on ise liialt passiivsed ning hoolimatud. Ka kõige paremini kavandatud võistlus ei lähe korda, kui osavõtjad vastustundetuks sellesse suhtuvad. Oleks võinud ju ka rangem olla ning mänguajast täpselt kinni pidades hilinejad turniirilt kõrvaldada. Ehk paneks see nii mõnegi mehe mõtlema? Märgitud puudusi arvesse võttes võib ilmselt loota, et järgmisel aastal lood paremad ja mängulust suurem on.

KALJU VAIKJÄRV

sport

Jalgpall. TPI. Lõppenud hooaeg.

Tulles võiduga 4:2 TPEDI üle ENSV kõrgkoolide meistriks, pani meie instituudi jalgpallikoondis hooajale punkti. Kuidas lõppenud hooaega iseloomustada? Elukõige oli see jalgpalli leviku hooaeg instituudis ja seda kõikidel rinnetel. Alates teaduskonnasestest võistlustest osavõtjate meeskondade arvu suurenemisega ja lõpetades jalgpallisektsiooni liikmete arvu tunduvalt kasvuga. Oigem on vahet teha, et uuesti loodud jalgpallisektsioonis (eelmisel sügisel oli ju sektsioon praktiliselt laiali läinud) moodustus arvukas ja tugev kollektiiv.

Jalgpallisektsiooni ja treener Vörgu eestvedamisel organiseeriti kolm teaduskondadevahelist turniiri: instituudi meistrivõistlused, karikavõistlused ja taliturniir. Teaduskondadevaheline karikas mängiti välja esmakordselt. Instituudi karika ja meistritiitli võitis elektroenergeetikateaduskond. Taliturniiril olid esimesed mehaanikud. Muidu igapäevilist ladusalt kulgenud turniire häiris see, et karikavõistlustest ei võtnud osa majandusteaduskond, meistrivõistlusi ignoreerisid aga elektroautomaatikud. Eriti paneb ilmestama viimane fakt. Kuuluvad ju meistrivõistluste teaduskondadevahelise spartakiaadi kavva. Selline kergetäoline loobumine muudab aga nulliks teaduskonna pingutused teistel aladel.

Instituudi jalgpallikoondis võitis

osa kolmest turniirist. Ebaõnnestunult starditi Tallinna karikavõistlustel, kus kaotati juba esimeses ringis tugevale «Ookeani» võistkonnale. Tallinna meistrivõistluste II liigas esineti aga edukalt. Saavutati kolmas koht. Peale kevadisi mänge oldi kindlalt esikohakonkurentsis, kuid sügisel tulid mõned ebaõnnestumised, mis ei võimaldanud kõrgemat kohta saavutada. Nendel ebaõnnestumistel on ka objektive põhjus. Tegemist on üliõpilaste võistkonnaga. See tähendab, et suvel ollakse EÜE-s, võistkond on laiali. Nii aga lähevad paremad kuud kaotsi. Muidugi ei ole treeninguta võimalik vormi säilitada. Sügisel mängud algavad septembri algul. Ainult entusiasmiga (aga sellest poistel puudust ei tulnud) mänge ei võida. Sellist olukorda on praktiliselt võimatu muuta.

Kolmas turniir oli ENSV kõrgkoolide meistrivõistlused. Seal täitis võistkond igati talle pandud lootused ja võitis esikoha. Kuigi hooaeg lõppes alles asja lähevad pingad treeningud edasi. Käisime ühel neist, teada saamaks edaspidiseid kavatsusi. 50. keskkooli väikeses saalis lihvus parkkümmed poissi tehnikat, särgid kõigil märjad. Treener pajatas: «Uuel hooajal tahame paremini töötada. Loodame ka paremaid tulemusi, edukamat esinemist linna karika- ja meistrivõistlustel. Käitsta tahame ka kõrgkoolide meistritiitli ja kui see õnnestub, siis võtame ehk osa NSVL kõrgkoolide esivõistlustest. Poistel harjutamislusti paistab jätkuvat.» Tundsin huvi, et kes siis paremad on. Treener nimetas Saksa, Koka-

revi (mehaanika), Krutšinkini (elektroenergeetika), nimesid, kuid leidis siis, et kõik on tublid. Kuidagi ei saanud jätta pärimata, kus kohast king pigistab. Paraku jäi sellele küsimusele vastus saamata. Võistlustel oli kuidagi imelik vaadata, kuidas terve võistkond teeb soendust ühe palliga. Võistkonnal rohkem palle praktiliselt polnudki. Sellises situatsioonis panevad lausa muigama (paraku nuktalt) mõnede sektsioonide kõrgeid nõudeid pallide kvaliteedile (kuigi ka see on põhjendatud). Kurb on seegi, et olukorras, kus jalgpallil on tudengite hulgas küllaltki suur kandepind, on jalgpallisektsioonile ette nähtud ainult kaks treeningtundi nädalas. Kurb on see koguni kahest aspektist. Esiteks ei ole sellise koormuse juures mõeldav koondise tõus uuele, kõrgemale tasemele. Teiseks, kuna ka treeningtingimustega ei saa kiirelt, jääb nii mõnigi soovija ukse taha. Teiste sõnadega, kaob koondise omakasvatatud järelekasv ja peame lootma ainult uutele sisseastujatele. Hea oleks ka, kui jalgpallurid saaksid neid soodustusi, mida mõned teised sektsioonid (näiteks toidutaloniidid)...

Vaatamata raskustele valitseb jalgpallurite hulgas optimistlik meeleolu. Oodatakse uut hooaega. Seni aga... hiljalt polste rinnal aina suureneb ja suureneb...

MIKKEL SERVINSKI

Värvapalli tugevamad

Seekordsele mehaanikateaduskonna värvapalliturniirile registreerus 29 meeskonda, kokku ligi 200 osavõtjat. Omavaheliste mängude tulemusena jäid sõelale tugevamad, kelleks osutusid õpperühmade MM-31, MM-52; MA-32 ja MT-11 võistkonnad. Kohad järjestusid eelpool nimetatud võistkondade vahel samas järjekorras.

Kohtumistes oli tunda meeskondade võidutahtelist mängu. Kahjuks esines aga juhtumeid, kus võistkondadel tuli esineda

mittetäielikus koosseisus, kuna mõned nende mängukaaslased hilinesid või ei suvatsenud üldse ilmuda.

Turniiri kordamineku ja organiseerimise eest tuleb kiidusõnu lausuda õpperühma MM-52 üliõpilasele Enn Pähnale, kes oli võistluste peakohtunik ning löi kaptenina kaasa ka oma võistkonna au kaitsmisel.

MÄRT TREIER
MM-12

SERVUS!

Küsid nõu, mis teha, kui sööklas või puhvetis hästi valju matsutamist kuuled. Loomulikult soovi «Head isu!» Viisakas inimene teeb ikka nii. Või arvad sa, et tipikal on nii palju

aga, et toitu korralikult läbi närida, või veel enam, enne rääkimist hakkamist suu tühjaks süüa?! Kui tahad õige tipikas olla, siis matsuta kaasa ja räägi ainult täis suuga!
Head-isu!

PETER

Nii ON MIDA ARVATA

15. detsember. Kell 15.15 TPI sööklas.

Talonge selleks päevaks enam ei ole.

Prorektor BORIS TAMM toob sületäie kandikuid liini ühest otsast teise, sest puhtaid taldrikualuseid pole.

TPI sööklas on mindud päris uue teenindamise vormi juurde.

Kui enne pandi kandikud pärast tarvitamist virna ja pärast lüüa puhastamist laoti neist toiduliini alguses uus virm, millest

omakorda uus ring käima hakkas, siis nüüd jäetakse üks liigne tüli ära.

Uuenduse juurutamise majanduslik efekt on käegakatsutav: söökla teenindava personali puhkerezüüm on märgatavalt paranenud.

KÜSIMUS:

Kas kandikute kandmine kuulubki prorektori kohustuste hulka?

Kuidas siis jääb selle malemänguga?

10. oktoobri «TP»-s ilmus teadaanne: «Oktoobri teisel poolel läheb lahti majandusteaduskonna õpperühmade vaheline malemäng». Tore mõte. Käisin siis Koplimaljas ringi ja püüdsin välja uurida, et kus ja kes. Malemängu kohta pealt targemaks ei saanud, aga niipalju kuulsin, et m ä l u m ä n g u k s registreerimist oli rühmade nõudmas käidud. Esivanemate kogemustest on teada, et aeg arutust annab. Üksipäins mõtlesin, et ju siis lehes viga oli — male või mälu, mis see ikka ära ei ole, on suuremaidki möödalaskmisi olnud.

Läks paar nädalat mööda. Ootasin — ehk ilmub mingi teade. Ilmuski. Komsomolibüroo teadetahvile. Ilus ja selge tabel, rühmad puha välja loositud ja paika pandud. Kohe pidi mälumänguks lahti minema. Läks veel paar päeva ja selle turniiritabeli juurde lisandus teade: «Avakohtumises... oktoobril on vastamisi...» Kus ja mis kell, seda sealt välja lugeda ei saanud. Varsti ilmus teine teade, kuhu oli märgitud juba ka täpne aeg ja koht. Kuid mainitud päeval jäid tulemata kohtunikud ja järelikult jäi mälumäng ära. Rohkem pole mingeid teateid kuskil näha olnud.

Võtsin siis kätte ja uurisin välja, kust see lugu üldse alguse sai. Teada sain! Septembrikuus oli üks tore ja energiline esimese kursuse poiss asja enda kätte võtnud. Rääkis, et kui teeks õige mälumängu. Selline algatus ühe

EKU poolt! Võttis lausa tummiks. Ei nõh, leppisime siis kokku ja andsime esimesed juhtnõuõidki. Et kuidas registreerida jne. Kirjapanemine läkski libedasti — 21 rühma tundsid mängu vastu huvi. Loosimine ja tabeli tehti ära. Aga siis sai vist energia otsa või tulid kõrgkooli esimesed katsumused katsuda, igal juhul see tore poiss kadus ära.

Nojah, nüisugune siis see lugu omgi. Ehk teab keegi asjast midagi täpsemalt öelda? Kas sel semestril toimub veel midagi või viiakse mälumäng läbi sessi ajal mõnusa vahepalana kahe eksami vahel? Üks kõmu kõlab nii, et see vägevasti väljakulutatud mäluproov järgmisel semestril teoks saab... äkki saabki?

RUUDI VUNDER

ÕIEND

Eelmises «TP»-s artiklis «Weimar. Germanistikakursused» lugesin neilanda veeru kaheksandas lõigus saksakeelne väljend järgmiselt: «In geschriebener Sprache».

Vastutava toimetaja aset.
M. RANDVEER

«Таллинский политехникум», орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükkikoda «Ühiselu», Tallinn. Pikk 40/42.

Hind 2 kop.

MB-10943

Tell. nr. 2110

P. RAUKASE foto.